

RA'ANANA COMMUNITY KOLLEL

In the merit of our soldiers and captives

Shabbat Times

19:28 **END** 20:31

Torah Bytes

A weekly Dvar Torah on the Parsha by Rabbi Dovid Horwitz
and the Rabbanim of the Ra'anana Kollel
Naso 5784

Issue 37

After enjoying a very meaningful Shavuot Yom Tov, we now turn our sights on this week's Shabbat reading, Parshat Naso. The parsha is famous as being the longest Torah reading of the year for a single parsha. Naso contains 176 pesukim, far beyond the average Torah portion. It certainly cannot be coincidence that the longest Parsha in the Torah is always read on the first Shabbat after Shavuot.

It's been suggested that the Torah is challenging us to not only talk the talk, but to also walk the walk. We just spent the entire night of Shavuot convincing Hashem that we truly want the Torah, for every year on Shavuot, we accept the Torah anew. Every year, Hashem sits and judges whether He should renew the world for another year, who's merit rides on our commitment to Torah study. Hopefully, we succeeded in convincing Hashem of our commitment to Torah, and He has graciously given us another year of physical and spiritual success. But now Hashem tests us with the longest Torah reading of any Shabbat. He wants to see that our enthusiasm to embrace the Torah was not just a one night deal. He wants to see us embrace the Torah into the week and into Shabbat, so He gives us the longest parsha of the year to test our acceptance. If we go into Shabbat enjoying the Torah reading, despite its length, then we are telling Hashem that our commitment was real. If we go into the Shabbat, bemoaning the Torah reading, then we are sending Hashem a less than optimal message.

Let's see one of the many ideas that parshat Naso has to offer. There are many themes to this week's parsha but one that stands out to me is the section that describes to us the laws of Nazir.

The Torah gives a person the power to take a Nazarine vow, to sanctify himself by separating from consuming wine, from taking haircuts, and refraining from coming into contact with corpse tumah. After 30 days of separation, he brings offerings to the Mishkan and resumes regular life without these restrictions.

Why would a person choose to become a Nazir? The Torah does not usually encourage asceticism or separation from the physical world, beyond those behaviors that the Torah already sanctioned us to refrain from.

The Gemara explains that the reason why a Jew may feel the

need to become a Nazir is that he may find himself fighting an evil urge to over-indulge in wine and in the sinful behaviors that wine may bring, and the Torah is giving him a constructive way of dealing with his weaknesses, to allow him to rise above his shortcomings.

We see from here an amazing thing. We just accepted the Torah anew on Shavuot. We reaffirmed to Hashem that we are dedicated to Torah Judaism one hundred percent! We all proclaimed again, "We will do and we will hear!"

However, the Torah is letting us know that even though we have chosen the path of righteousness and G-dliness, do not think that your journey will be smooth sailing. Even after we have accepted the Torah, we are still, at the end of the day, human beings. It is precisely **because** of our humanity and our inherent weaknesses, that Hashem chose to give **us** the Torah and not the angels! Hashem desires us to serve Him because he wants human beings to **choose** to serve Him, using both their good inclination and their bad. Because our job is to serve Him by choice, we need to struggle with our evil inclination so that the choice to follow the Torah will be worthwhile. The downside to this is that we will fall from time to time. We will not make the right choices every time. What makes the tzaddik great is not that he never falters. What makes him great is that he bounces back after he falters. The Torah is telling us that it is human to falter, and Hashem wants humans! The greatness is getting back up and becoming far better than we could ever have imagined. The recipe of Nazir allows a Jew, who is faltering, to rise above and beyond his limitations. The holiness that he infuses into himself by taking upon himself a Nazarine vow, propels him far beyond the weak human being he was before.

The Torah calls the Nazir a "wonder." It is inspiring to be connected to a true tzaddik who lives his life on a different plane than the rest of us. But it is truly wondrous to see a Jew, who has fallen, get back up and keep going in his journey to become closer to Hashem.

The ability to fall and get back up and climb even higher than we were before the fall, is an amazing power that the Torah has given us and it is this message of optimism and hope that the Torah felt we needed to hear straight after having accepted the Torah again on Shavuot!

RA'ANANA COMMUNITY KOLLEL

Torah Bytes

דבר תורה שבועי מפי רבני הכולל הקהילתי ברעננה

פרשת "נשא" התשפ"ד

זמני השבת

19:28 END 20:31

גליון 37

לעילוי נשמת השוטר הקדוש רב פקד ארנון זמורה הי"ד

לשאלות

0584810910

ולאחר החיפוש נראה שלכאורה הרי זה בגדר 'שמועות טובות' שיש לברך עליהם שהחיינו, וכמו שנפסק להלכה שמי ששומע שילדה אשתו בן זכר או שנפלה לו ירושה – מברך שהחיינו, ואם כן הוא הדין כאן מאחר והרי זו שמועה טובה מאוד לשמיעה על שחרור ארבעה חטופים בחיים לאחר כל כך הרבה זמן בשבי, הרי של ברך 'שהחיינו' ומאחר וכל עם ישראל שותפים לטובה הזו, הרי שיש לברך 'הטוב והמטיב'.

אולם נראה דזה אינו, וגם ברכת 'שהחיינו' (או הטוב והמטיב) אין לברך ואין זה בגדר 'שמועות טובות' מחמת ב' סיבות:

(א) כל הדוגמאות של השמועות הטובות המוזכרות בגמרא הן דוגמאות שהן בגדר 'עשה טוב' כלומר טובה של דבר חדש שלא היה עד עכשיו (כגון, לידת בן, ירושה, וגם ירידת גשמים כשיש לו שדה זה לכאורה דבר חדש) אבל הצלה מבית האסורים הרי זה בגדר 'סור מרע' ואינו דומה לכל הדוגמאות האחרות.

(ב) כל הדוגמאות הן דוגמאות של טובה אישית שקרתה לאדם, ולא על טובה שקרתה לאדם אחר (ואינו שותף בה) על אף השמחה הגדולה שיש בדבר. ולכן נראה שאין ברכה נכונה לשמועה טובה זו, אלא יש להודות לה' על ידי אמירת פרקי תודה ו'נשמת כל חי', ואם בכל זאת רוצה לברך שהחיינו, ילבש בגד חדש או יאכל פרי חדש.

נזכה בעז"ה לעוד הרבה שמועות טובות כגון אלו, שישבו כל החטופים לביתם בשלום, ונזכה במהרה לביאת משיח צדקנו אמן!

נב. בימים אלו אני נמצא בשירות מילואים כרב גדוד 439 חטיבת האש 454, וביום שבת קודש האחרון הייתה לגדוד את הזכות להיות שותפים פעילים במשימת חילוץ החטופים על ידי נתינת חיפוי ארטילרי לכוחות הנמצאים בפנים על מנת שיוכלו לצאת בשלום ביחד עם החטופים, במבצע מזוהר שהיה רחוק מללכת חלק.

בבד בבד עם רגשות השמחה, עין במר בוכה על נפילתו של המפקד ארנון זמורה הי"ד.

להיות - 'והייתם קדושים כי קדוש אני'. הנזיר שפורש מן היין נקרא חוטא כי אדרבה היה לו לנצל את היין לקידוש והבדלה וד' כוסות, אבל מכיוון שהוא נתן ליין להפיל אותו לעולם הגשמי, אז בזה שהוא מזיר עצמו מן היין זה עושה אותו קדוש, אבל מאידך גם 'חוטא' כי יש מדריגה יותר גבוהה והיא לא להבדל מן היין אלא לעלות ולרומם אותו.

לכן מובן מדוע מצווה אותנו התורה לאכול בערב יום כיפור, כי היה מקום לחשוב שיום כיפור זה האידיאל, ובאה התורה ומלמדת אותנו שמי שאוכל בתשיעי נחשב לו כאילו צם תשיעי ועשירי, כי לאכול לשם מצווה זו מדריגה יותר גבוהה. לכן גם בחג השבועות 'הכל מודים דבעינן לכם' כי התורה זה לא פרישות מהעולם הזה אלא תורה שחוברת לעולם הזה ולוקחת את הנאות העולם הזה לכיוון החיובי והרוחני.

שאל את הרב

ראש בית המדרש הרב שבתי יגל שליט"א

שאלה: במוצאי שבת התבשרנו בבשורה טובה (מהולה בעצב) על שחרורם בחיים של ארבעה חטופים. בשורה זו גרמה להתרגשות ושמחה רבה בקרב תושבי ישראל, ונשאלת השאלה האם יש איזו ברכה שניתן לברך למשמע בשורה זו?

תשובה: רבים חושבים שהברכה המתאימה לסיטואציה הזו היא ברכת 'מתיר אסורים', אולם אין זה נכון מאחר וברכה זו לא נתקנה על שחרור אסורים מבית הסוהר, אלא בכל בוקר מברכים ברכה זו על העצמות שהיו כפופות כל הלילה וכעת בבוקר מותח אותן מחדש (אולם בהחלט ניתן לכוון בשעה שמברכים ברכה זו בבוקר גם על הצלת החטופים שיצאו מאפלה לאורה).

החטופים עצמם בוודאי יכולים וצריכים לברך 'ברכת הגומל' על כך שזכו להשתחרר, כדן היוצא מבית האסורים, ומאחר והם היו בסכנת חיים הרי שניתן לברך ברכה זו הן לבני אשכנז והן לבני ספרד.

קרובי המשפחה והחברים הטובים של החטופים יכולים לברך ברכת שהחיינו כדן הרואה את חברו לאחר שלושים יום, ועל אף שביום לא נוהגים כל כך לברך ברכה זו, מכל מקום בוודאי שניידן דידן הוא שונה ולא שגרתי ובהחלט יש מקום לברך ברכה זו שהרי סוף סוף ברכה זו היא דינא דגמרא ודינא דשולחן ערוך (ועיין בשו"ת בסוד שיח חלק ב' סימן ו' מה שהארכתי בזה).

אולם השאלה היא על שאר עם ישראל, שאינם קרובי משפחה וחברים טובים של החטופים ששחררו, אולם מרגישים הם שמחה גדולה על בשורת השחרור, ורוצים הם לדעת האם יש ברכה שהם יכולים לברך למשמע כך.

והנה בשו"ת בסוד שיח חלק ב' סימן ה' הארכתי להוכיח שאין הרשות ביד כל אחד לברך ברכת שהחיינו כאשר מרגיש הוא שמחת הלב, אלא גורים יש לה לברכת שהחיינו, ורק כאשר מדובר באחד מהמאורעות המוזכרים בגמרא ובשולחן ערוך שיש לברך עליהם שהחיינו, אז אכן רשאים אנו לברך ברכה זו, אך במקרים אחרים אין אנו רשאים לברך ברכה זו גם אם נמצאים אנו בתחושת שמחה הממלאה את כל חדרי הלב.

ולכן צריכים אנו לבדוק האם מאורע זה אכן עונה על אחד מהמקרים המובאים בהלכה שיש לברך עליהם שהחיינו.

באגדה

חז"ל אומרים שהנזיר נקרא 'קדוש', אך גם מוזכר שהוא נקרא 'חוטא' ולכן מביא קרבן בסוף ימי נזירותו ולכאורה זה נראה כסתירה.

דודי זקני הרב מרדכי גיפטר זצ"ל היה רגיל להביא את ה'תרגום אונקלוס' שמתרגם את המילה 'שלמים' (קרבן שלמים) כ: 'קודשיא' וזה להראות שהקרבן החשוב ביותר הוא קרבן שנאכל לבעלים ולא כמו הגויים שחושבים שקרבן עולה הוא החשוב ביותר כי כולו לה'.

כמו כן כתוב בתלמוד ירושלמי שעתידי אדם ליתן דין וחשבון על כל דבר שראה בעולם הזה ולא נהנה ממנו.

והעניין הוא שקדושה זה לא פרישות מהעולם הזה, קדושה זה ליהנות מהעולם הזה ולנצל את זה למטרות רוחניות ולא לתת למאכל להפיל אותך לתוך העולם הגשמי. הקב"ה ברא את העולם הזה ולא פרש ממנו, וכך גם אנחנו צריכים

RA'ANANA COMMUNITY KOLLEL

עבית לאוהב לך שיש

20:15

ערבית 20:03

1 רבה"מ הרב יגל שיעור 'עולמות'

2 דף יומי הרב שמואל בלייכברד

3 הרב בלאושיין שיעור 'השקפה מהפרשה' אחוזה 198 רעננה

0587945168

DAF YOMI SHIUR

MASECHET BAVA METZIA

SUN-FRI

7:45-8:30 am

8:45-9:30 am

AHUZA 198 RAANANA

Rabbi Aharon Rabi

RA'ANANA COMMUNITY KOLLEL